

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 111.

Tolvte Session.

47de Møde.

Torsdagen den 13de Decbr. Kl. 6½ Aften.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren ad interim (fortsat): Svørigt er der her adskillige Spørgsmaal, hvorom jeg nødvendig vil ytre en saadant bestemt Mening; men jeg mener, at hvad der gjælder om Livrenter, maa gjælde om Udvendelse af Capitaler i det Hele. Det er vistnok en fuldkommen rigtig Bemærkning, der er gjort af en æret Landstingsmand, at det kan medføre forandrede Forhold med Hensyn til Udredelsen af Skatten, isald man opgjør Beregningen efter, hvad enhver Veier i Kjøbenhavn svarer i Skat, da de svare deres directe Skatter og Communeafgifter igjennem Veien. Der er imidlertid ikke nogen anden Maade, hvorpaa dette vil kunne undgaaes, da ganske rigtig den Kjøbenhavnske Veie ikke alene er Godtgørelse for det Rum, der beboes, men tillige en Skat, og derfor maa man for at følge de rigtige Grundsætninger ved Beskatningen udse andre. Jeg troer, at det maa kunne ske ved en Beregning. Med Hensyn til Scalaen kan man have forskjellige Meninger. Der var i det andet Thing opstillet en heel Deel Scalaer, og det var mig i Grunden lige fjært, om man tog den ene eller den anden af dem; thi man kan ialtsald ikke fortiden, førend Loven er prøvet, og man har indhentet paalidelige og sikre Oplysninger, anstille med Sikkerhed nogen Beregning. Man kan ikke see tilfulde, hvorledes Scalaen vil virke, førend man har alle de en-

felte Tilfælde liggende for sig; da først vil man kunne sige: den Scala vil medføre, at Procenterne ville stige saa og saa meget, hvis vi gaae saavidt i vore Medsættelser o. s. v. Det er her som saa ofte Tilfældet, at man maa prøve sig frem. Der er bemærket, at naar man ikke beskatter dem, der kun have 300 Rd, i aarlig Indtægt, burde man aldrig beskatte de første 300 Rd. Ja, det er ganske vist, at det ogsaa var en Maade at gjøre det paa, men jeg kan dog ikke sige, at den burde have Fortrinnet. Det er jo ikke selve Indtægten, man beskatter, men Personen, der har Indtægten; nogle Personer beskatter man slet ikke og andre giver man en Medsættelse. Deri bestaae Grundsætningerne for Lovforslaget. Det er imidlertid aabenbart, at man ikke skal give Alle en Lempelse, da det ikke er nødvendigt; naar man kommer til en vis Størrelse, bør Lempelsen høre op, og dette stemmer, saavidt jeg skjønner, med rigtige Grundsætninger. Jeg indrømmer, at Scalaen maastee kunde være gaaet noget videre i sine Medsættelser, hvorved jeg dog skal bemærke, at i det Land, hvorfra denne Institution er hentet, svares der fuldstændig Indkomstskat af en Sum, der omtrent svarer til 1,200 Rd, nemlig, saavidt jeg husker, 150 £, någdet Formuerne der ere langt betydeligere og Pengene maastee have en ringere Værdi. Jeg anseer det for at være meget vigtigt, at man ikke forandler Frigjørelsen for Skatten og Lempelsen i Skatten, som maa ansees for ønskelig for dem, der kunne have Møje med at udrede den, til en progressiv Scala; thi da er der ikke længer nogen Grændse. Vi have her i Landet haft en meget stærk progressiv Scala,